

Nr. 15.

Warszawa

$\frac{2}{14}$ kwietnia 1866 r.

Wychodzi
w każdą sobotę.

Redakcja przy ulicy
Nowy-Świat 14.

MERKURY

dodatek tygodniowy do Ekonomisty.

TYDZIEŃ FINANSOWY.

Złe usposobienie giełdy trwa ciągle, jak trwają i same powody. Taż sama niepewność w położeniu ogólném posuwa coraz niżej walutę naszą i austriacką, jako najmniejszą ustaloną.

Wexle na Berlin podniosły się o $\frac{3}{4}\%$ ($128\frac{1}{10}$), Londyn—o $\frac{2}{5}\%$ ($128\frac{1}{5}$), Paryż—o $\frac{2}{5}\%$ ($129\frac{1}{5}$); przeciwnie zaś wiedeńskie obniżyły się o $\frac{1}{2}\%$ ($121\frac{2}{3}$).

Listy zastawne nieznacznie się podniosły: serji 1-jej o $\frac{1}{7}$, 2-jej—o $\frac{1}{4}\%$ ($81\frac{1}{5}$ — $81\frac{1}{2}$). Listy likwidacyjne spadły jeszcze o $1\frac{1}{4}\%$ ($65\frac{1}{4}$). Tranzakcyj w ogóle było bardzo mało. Oczekiwany z wiosną ruch handlu zbożowego, dotąd nie jest widoczny.

Zagraniczne targi pozostają pod wpływem położenia politycznego. P. Forcade w *Semaine Financière* twierdzi, że często obawa złego silniej działa niż samo złe, że gdyby się nawet wojna zdeklarowała, ruch interesów byłby śmielszy, pewniejszy niż obecnie; przypomina, że przy rozpoczęciu wojny wschodniej, papiery publiczne raptem się podniosły; zwraca wreszcie uwagę, że nie ma dobrej racji, żeby papiery francuskie ulegały kaprysowi polityki niemieckiej, żeby społeczność francuska doznawała tak silnego wstrząśnienia z powodu ma-

nifestacji dwóch rządów, której doniosłość może się okazać grubo przeszacowaną; że nakoniec dziwnieby wyglądała giełda paryska, tak dziś mocno strwożona, gdyby jutro cała wrzawa skończyła się na jakim Gasteinie lub Olomuńcu.

Obniżenie kursów na giełdzie paryskiej jest ogólne. W ciągu tygodnia renta straciła 80 cent. (67,75), akcje banku 20 fr. (3575), kolój północna 15 fr (1115), —lyońska 15 (870); konsule angielskie— $\frac{1}{2}\%$ ($86\frac{5}{8}$); pożyczka włoska 2% (58,90).

W Frankfurcie przed tygodniem panika dochodziła do wysokiego stopnia, tak iż sam jej zbytek spowodował reakcję. Spokojność jednak niczem nieusprawiedliwiona krótko trwała, nieufność wróciła.

We Włoszech komisja finansowa obliczyła deficit z końcem 1866 r. na 380 m. fr. Reformy podatkowe w części złemu zaradzą; między innemi zamierzono podnieść podatek od kapitałów ruchomych z 66 do 90 m. fr. Kongres bankierów odbyty we Florencji, proponuje rządowi pożyczkę 256 miljonów *al pari* do zwrotu w lat 15, poczynając umorzenie po upływie lat 3.

KURSA GIEŁDY,

w tygodniu 6—12 kwietnia.

		Sto- pa 0/0	PARI	CENA RZECZYWISTA W TYGODNIU						Stosu- nek ost. do pari na 100.
				Piątek 6 kwiet.	Sobota 7	Poniedz. 9 święto	Wtorek 10	Środa 11	Czwart. 12	
1. Papiery publiczne.										
a) Rządowe.										
Polskie.	Oblięi Skarbowe (r. 100. 250. 500).	4	100	.	83,75	83 ³ / ₄
	Bilety Skarbu Kr. Pol.	4 ³ / ₂₅	100
	Obbligacje cząstk. (zł. 500) z kup.	4	75	104,50	139
	Cert. ban. na obl. cz. A (z.300) z kup.	5	45	52,25	116 ¹ / ₁₀
	" " " B (z.200) }	0	30	27,25	90 ¹ / ₁₂
	" " " " " }	5	30	34,25	114 ¹ / ₆
	Dow. Kom. Cen. Lik. (różne sumy)	0	100	46	46
	Listy likwid. (r 100. 250. 500. 1000)	4	100	65,25	.	65 ¹ / ₄
	kupon	1,46 ² / ₃	.
	" " " " " }	5	100	*85,50	*85 ¹ / ₂
Ruskie.	5-ta pożyczka (500).....	5	100	108,50	108,50	.	108,75	109	109	109
	6-ta pożyczka	5	100	105,50	106	.	105,50	105,50	105,50	105 ¹ / ₂
	Pożyczka premjowa z 1864 r.	5	100	100,17	100	.	100	100	100	100
	" " " " " }	4	100	100,33	100,33	.	100,33	100,33	100,33	100 ¹ / ₃
	" " " " " }	4	100	90	.	.	90	.	90	90
	" " " " " }	5	100
	" " " " " }	5	100
	" " " " " }	5	100
	" " " " " }	5	100
	" " " " " }	5	100
b) Towarzystw i Spółek.										
Polskie.	Listy Zast. (30. 75. 150. 750. 3000).	4	100	81,50	81,66	.	.	82,25	81,83	81 ⁴ / ₅
	" " " " " ser. 2	4	100	.	81,33	.	.	81,50	81,50	81 ¹ / ₂
	" " " " " kupon.....	1,22 ² / ₉	.
	Akcje Dr. Żel. W-W. (100)	diw.	60	71,50	72,50	.	71,50	71	71	118 ¹ / ₃
	" " " " " W-B. ((100. 150)...	4	100	66	.	.	.	65,83	.	65 ⁴ / ₅
	" " " " " Teresp. (100)....	5	100	94	94	.	94	94,33	94	94
	" " " " " Łódzk. (100).....	5	100
	" " " " " Łódzk. (100).....	5	100
	" " " " " Łódzk. (100).....	5	100
	" " " " " Łódzk. (100).....	5	100
Rus.	Akcje Gł. Tow. Dr. Ż. (125)	5	125	124,25	.	.	124,50	124,50	124,75	99 ⁴ / ₅
	Oblięi D. Ż. W-Peters. (125. 500).	4 ¹ / ₂	100	94,25	94 ¹ / ₄
2. Wexle.										
Berlin.... (Tal. 100)	2 mies	.	92,85	118,95	118,95	.	118,95	118,95	118,95	128 ¹ / ₁₀
	Gdańsk..... (100) "	.	92,85	118,80	.	.	118,80	118,80	118,80	127 ⁹ / ₀
	Hamburg..... (M. B. 300) "	.	141,02	*181,80	*128 ⁹ / ₁₀
	Londyn..... (L. 1) 3 "	.	6,30	.	8,08	.	8,07	8,06	8,07	128 ¹ / ₅
	Paryż..... (Fran. 300) 2 "	.	75	.	96,90	.	96,75	96,75	96,90	129 ¹ / ₅
	Wiedeń..... (Gul. 150) "	.	92,85	*112,95	*121 ² / ₃
	Petersburg.... (Rub. 100) 1 "	.	100	.	.	.	*99	.	.	*99
	" " " " " "	.	100
	" " " " " "	.	100
	" " " " " "	.	100
3. Monety.										
Półimperjal.....	.	5,15	6,53	126 ³ / ₄
	Napoleondor.....	5
	Dukat holenderski.....	3	3,80	126 ² / ₃
	Rubel srebrny.....	1
	Talar pruski.....	0,92,85
	Gulden austriacki	0,61,9

Warszawa. — Peter. — Londyn — Paryż — Wiedeń. — Berlin. — Frankfurt. — Hamburg.

STOPA SKUPU: {bankowa: 6⁰/₀ 5¹/₂(6) 6 3¹/₂ 5 6 4¹/₂ —

{giełdowa: — 6 5³/₄(6) 3¹/₂ 5 5¹/₂ 4¹/₂ 4¹/₂(5)

C E N Y.

		Piotrkowskie		Łęczyckie	
		r		u	
		b		l	
				i	
Robotnik {	dzień męski	0,15		0,15	— 0,22 ¹ / ₂
	— żeński	0,10		0,10	— 0,15
	— m z siekierą	0,30			
	— sprzężajny 2-konny	0,75			
Koń roboczy		60			
Wół		38			
Krowa		31			
Pszenica		5,70	— 6	2,50	— 7,80
Żyto		4,35		4	— 4,20
Jęczmień		2,70		2,80	— 3,30
Owies		1,50	— 2	1,80	— 2
Groch		4,50		4	— 4,20
Tatarka		3,60			
Kartofle		0,75	— 0,90	1	— 1,20
Mięso wołowe		0,06		0,06 ¹ / ₂	
Jaja		0,75		0,72	
Wódka 78° {	0,82 ¹ / ₂		0,80	— 0,95
	2,53		2,45 ¹ / ₂	— 2,76

STAN OPERACIJ BANKU POLSKIEGO.

		w d. 3 kwietnia.	w ciągu tygodnia przyb (+) ub. (—)	w d. 10 kwietnia.		
		r	u	b	l	i

SKAZÓWKI I FAKTA BIEŻĄCE.

Nowe Towarzystwo kredytowe ziemskie, zwane — *wzajemnego kredytu, w Rosji*. Projekt statutu tego Towarzystwa przedstawiony został ministrowi finansów w dniu 9^{go} marca. Bank projektowany ma być *stowarzyszeniem dłużników*, jakim jest Towarzystwo Kredytowe w Kr. Polskim, podobnie w kraju przybaltyckim, i bank chersoński, jakimi są Towarzystwa Kredytowe miejskie w Petersburgu i Moskwie, jakich nakoniec wiele istnieje w Niemczech.

Wiadomo, że istnieją w Rosji dwa inne projekta — banków *akcyjnych* (Fränkla, Otręszkowa). Oba zamierzają wydawać pożyczki listami zastawnymi z zabezpieczeniem solidarnym na dobrach zastawionych. Otóż twórcy nowego projektu twierdzą: że do tej operacji zbyteczne jest pośrednictwo kapitalistów; że kapitał akcyjny w wysokości $\frac{1}{20}$ sumy wypuszczonych listów, mający stanowić rejkówną dodatkową, w rzeczywistości byłby niczem innem, jak tylko skalą do rozdziału zysków pomiędzy akcjonariuszów z widoczną ujmą korzyści dłużników.

Z tych powodów nowe stowarzyszenie przyjęło formę Towarzystwa dłużników, jako zdolną najtańszego dostarczyć kredytu; na zabezpieczenie zaś regularnej opłaty kuponów, kapitał składkowy (rezerwa), w takiejże wysokości $\frac{1}{20}$ sumy wypuszczonych listów, ma się formować przez potrącanie $\frac{1}{20}$ z każdej pożyczki. Każdy dłużnik ma mieć udział w zyskach instytucji proporcjonalny do wysokości pożyczki.

Oprócz pożyczek długoterminowych w listach zastawnych, mają być udzielane *krótko-terminowe* pożyczki w gotówiznie, — do czego służyć ma osobny fundusz obrotowy, pochodzący ze składek stowarzyszonych, procentów, oraz wzrastających rat umorzenia.

Zamiast systemu *losowania* połączonego z wielu niedogodnościami, przyjęty został system *serii*, t. j. kolejnej spłaty listów zastawnych, — tak iż na każdym liście ma być oznaczona z góry data wykupu w imiennej jego wartości.

(*Torgowij Sbornik* Nr. 13).

Historja lichwy w Niemczech (Geschichte des Wuchers in Deutschland bis zur Begründung der heutigen Zins-sätze (1654) von Max Neumann Dr. jur. etc. Halle 1865).

Z chwilą zawiązania się pierwszych stosunków handlowych, lichwa zaczyna odgrywać mniej lub więcej ważną rolę. Bezpośrednie jej źródło wypływa z nierówności podziału dóbr materialnych, z niedostatku lub potrzeby jednego, obfitości w jakim drugim wpływa. Lichwa jest koniecznym następstwem rozwoju ekonomicznego, również nieuniknionem jak nierówność majątkowa. Wszędzie i zawsze od pierwszego pojawienia się lichwa stanowi charakterystyczny moment w sprawach codziennych i w miarę wzrostu stosunków zmiennych, coraz obszerniej się przybiera rozmiary i znaczenie. To też kwestja lichwy stała się od najdawniejszych czasów przedmiotem, wznowiającej się codziennie polemiki, pobudzanej więcej uczuciem jak rozumem, a stąd namiennej, prowadzącej do najsprawniejszych z sobą środków zaradczych i najniedorzeczniejszych gwałtów. Do dzisiejszego dnia jeszcze, kwestja lichwy jest przedmiotem kontrowersyj, choć nie w tém znaczeniu jak w wiekach średnich, gdy dwa wprost przeciwne sobie zdania o pierwszeństwie walczyły, — jedno zaprzeczające wypożyczającemu kapitał prawa do odsetki, drugie przyznające mu to prawo, lecz z pewnym ograniczeniem. Pierwsze było zdaniem kościoła czerpiącego

dowody na swe poparcie w Starym i Nowym testamencie; drugie władzy świeckiej, opierającej się na prawie rzymskiem.

Historja walki tych dwóch przeciwnych sobie obowiązań i wpływ jej na prawodawstwo niemieckie jest przedmiotem cytowanego na wstępie dzieła. Tém większa jest zasługa autora, że tak ważny i zajmujący przedmiot nie był jeszcze dotąd naukowo obrabiany. Praca ta na źródłach oparta, wyczerpująca, trafnością i jasnością poglądu odznaczająca się, zasługuje na rozpowszechnienie.

Po skreśleniu na wstępie kanonicznego zakazu pobierania odsetki w ziemiach frankońskich i walki kościoła przeciwko wypływającemu z prawa rzymskiego pozwoleń braniu procentów, walki, która ku końcowi IX wieku zakończyła się zupełnym zwycięstwem kościoła, przechodzi autor do bliższego określenia dekretołów zakazowych Grzegorza IX. Zakaz ten nie tylko nie rozpowszechnił się we wszystkich ziemiach niemieckich, ale nawet tam, gdzie obowiązywał, był ciągle obchodzony. Pomimo swej niepraktyczności, przetrwał jednak do reformacji, która mu ostatni cios zadała. Cały ten period z wielką jasnością i znajomością rzeczy jest obrobiony.

Następuje epoka wprowadzenia konwencjonalnej odsetki, której wysokość prawem została oznaczona. Po długiej zatem walce wrócono do prawa rzymskiego (*lex anastusiana*) do czego i rzymski kościół, chociaż niechętnie i przy zachowaniu w zasadzie swego zdania, przystąpić musiał. Zasada wszakże wolności procentowej dotąd jeszcze prawie nigdzie przeprowadzoną nie została.

Na żądanie podajemy wiadomość, jaką posiadamy o źródłach do studjowania podatków stałych w Królestwie Polskiem i w krajach sąsiednich.

1. Rzecz o Kadastrze w Galicji p. Kreczunowicza — Kraków 1860, (w formie odbitki z Czasu).
2. O podatkach gruntowych stałych w Królestwie Polskiem — p. Trzetrzewińskiego — Warszawa 1861 (brosz.).
3. O podatku budynkowym — nota o regulacji tego podatku w Polsce — w języku francuskim p. t. „*Impôt des bâtimens etc.*” p. Nagórno — Warszawa 1865. Oprócz wiadomości o podymnym w Kr. Polskiem, podane tu są w krótkości główne zasady obcych prawodawstw o podatku budynkowym, a szczególnie w Prusach i Austrii.
4. Dokumenta dotyczące regulacji podatku gruntowego, oraz budynkowego w Prusach, a mianowicie: — Prawo z 21 maja 1861 o regulacji podatku gruntowego (*Gesetz betreffend die anderweite Regelung der Grundsteuer*) — po niemiecku i oddzielnie po polsku wydane.
- Z tejże daty prawo o indemnizacji za zniesione przywileje gruntowe (*Entschädigungs-Gesetz*).
- Prawo z tejże daty o wprowadzeniu nowego podatku budynkowego (*Gebäudesteuer*).
- Przepisy, instrukcje, cyrkularze — wydawane w latach 1861 $\frac{1}{2}$ w wykonaniu prawa o regulacji.
- Taryfa klasyfikacyjna z 26 listopada 1864.
- Postanowienie (*Verordnung*) z 12 grudnia 1864 o rozkładzie sumy podatku gruntowego w 6 prowincjach wschodnich; i także postanowienie co do 2-ch prowincji zachodnich.
- Tabele do obliczenia podatku gruntowego (1864).